

honore & possessionibus excidisset, quæ tamen ad vitam precario recepit.

Lamborn.

Hinc pergit Cunetio, & *Lamborn* rivulum recipit, qui ad fontes oppidulo mercatorio suum nomen impertit, quod olim *Ælfredi* Regis testamento ad *Alfrithum* ejus cognatum, inde ad *Fitzwarinos*, qui mercatus jus ab *Henr. III* impetrarunt, spectavit, nunc vero ad *Equestrem* familiam de *Essex* dictam, quæ genus refert ad *Guil. de Essex* Subthesaurarium Angliæ sub *Edwar. IIII*, & ad illos qui olim eodem cognomine summo honore in *Essexia* floruerunt. Inde subivit *Denington*, quod aliis *Dunnington* dicitur, castellum exiguum, sed elegans nemorosi collis supercilio prospectu amœno positum, & quod interius omne fere lumen admittit. Conditum vero ferunt à *Richardo de Abberbury* Equite aurato, qui etiam sub eo *Domum Dei* pauperculis fundavit. Postea fuit *Chauceri*, inde *De la Polorum*, & patrum memoria *Caroli Brandoni Ducis Suffolciæ* habitatio.

Denington castre.

Altermaston.

Cunetio jam longo confecto cursu per *Aldermaston*, quod *Henr. I* dedit *Rob. Achard*, à cujus posteris per *De la-Mares* ad *Equestrem Fosterorum* familiam jure conjugii tandem devenit: in *Tamisi* tandem illabatur, statim ac *Readingi* magnam partem suis divergiis amplexus fuerit. *Reading* vero urbecula, sive oppidum, Anglo-Saxonice *Rheapýge* à *Rhea*, id est, *Flumine*, vel à *Britannica* dictione *Redin*, quod filices denotat, quæ affatim hic provenerunt, hodie platearum elegantia, ædium splendore, sua opulencia, & lanei panni texendi gloria cæteris hujus agri oppidis præcellit, licet maxima ornamenta amiserit; Templum scilicet speciosum, & Castrum vetustissimum. Hoc enim *Danos* tenuisse prodit *Asserius*, cum vallum inter *Cunetionem* & *Tamisi* ducerent, & in hoc se recepisse, cum ad *Inglefield* (viculus est vicinus qui nobili & antiquæ familiæ nomen fecit) ab *Æthelwulfo* Rege fugarentur. Sed *Henricus Secundus* ita illud excidit, quod *Stephani* militibus perfugium esset, ut nihil jam super sit præter nudum nomen in platea proxima. In cujus vicina diruta virginum sacrarum ædícula, quam ad expianda sua scelera *Alfritha* regina olim posuerat, templum magnificentissimum monachis construxit, magnisque redditibus locupletavit *Rex Henricus Primus*. Qui, ut ex ipsa foundationis Charta loquar, *Quia tres Abbatis in regno Angliæ peccatis suis exigentibus olim destructa fuerint, Redingia scilicet, Chelseia, & Leonminstre quas manus laica diu possedit, consilio pontificum adificavit novum apud Redingiam monasterium, & donavit eidem Redingiam, Chelseiam & Leonminstre. In hoc sepultus erat ipse conditor Henricus una cum filia Matilde, ut privata hujus loci testatur historia, etsi aliqui Becci in Normannia hanc conditam ferunt. Quæ perinde ac Lampido illa Lacedæmonia (cujus *Plinius* meminit) regis filia, regis uxor, regis mater fuit. Hujus scilicet *Henrici Primi* regis Angliæ filia, *Henrici Quarti* Germaniæ Imperatoris uxor, & *Henrici Secundi* regis Angliæ mater. Qua de re accipe distichon tumulo inscriptum, & illud, meo sane judicio, Musis faventibus natum,*

Matildis Augusta.

Magna ortu, majorque viro, sed maxima partu,

Hic jacet *Henrici filia, sponsa, parens.*

Et partu quidem illa maxima, & longe foelicissima fuit. *Henricus enim II* ejus filius, ut scripsit qui tunc vixit, *Ioannes Sarisburiensis, Rex optimus apud Britannias, Normannorum, & Aquitanorum Dux foelicissimus, & primus tam amplitudine rerum, quam splendore virtutum. Quam strenuus, quam magnificus, quam prudens, & modestus, ab ipsa ut dicam infantia fuerit, nec ipse livor silere, nec dissimulare potest: cum opera recentia, & manifesta sint, & a Britanniarum finibus ad Hispaniæ limites, virtutis suæ protenderit, & continuaverit titulos. Et alibi de eodem, Henricus II maximus Regum Britannie circa Garumnæ fulminavit, Tolosam foelici cingens obsidione non modo provinciales usque ad Rhodanum, & Alpes terravit, sed munitionibus dirutis, populisque subactis, quasi universis immineret, timore principes Hispanos concussit & Gallos. Adjungam etiam, si placet, unum & alterum verbum de eodem ex *Giraldo Cambrensi, A Pyreneis montibus usque in occiduos, & extremos borealis Oceani fines hic Alexander noster occidentalis brachium extendit. Quantum igitur nostris in partibus natura terras, tantum & victorias extulit. Si excursuum meta querantur, prius deerit orbis, quam aderit finis. Animofo quippe pectori cessare possunt terræ, cessare nesciunt victoria, non deesse poterunt triumphi, sed materia triumphandi. Qualiter titulis & triumphis suis Hibernicus orbis accesserit? Quanta, & quam laudabili virtute Oceani secreta, & occulta transpenetraverit? Sed ecce veterum in ejus mortem versiculum, qui uno verbo, & hæc omnia, & filii Regis Richardi Primi gloriam plene completur:**

Mira cano, Sol occubuit, nox nulla sequuta est.

Tantum enim abest, ut *Richardus* noctem intulerit, ut *Angliam* nostram suis in *Cypro, & Syria* victoriis clarissime illustraverit. Verum hæc extra callem. Ad loca à personis jam denuo regrediamur. Monasterium hoc in quo *Henricus* ille *Primus* sepultus, jam in regias ædes conversum est, quibus ἱεροσολέων sive equile pulcherrimum adjunctum, regiis, & generosissimis equis refertum. Sed hoc de loco audi etiam *Poëtam* describentem *Tamisi* hic præterlabentem,

Richardus Primus.

Hinc videt exiguam *Chawsey*, properatque videre *Redingum* nitidum, texendis nobile pannis. Hoc docet *Ælfredi* nostri victricia signa, Beg scegi cadem, calcata cadavera Dani: Vtque superfuso maduerunt sanguine campi. Principis hic *Zephyro* *Cauroque* parentibus orti Cornipedes crebris implent hinnitibus auras, Et gyros ducunt, gressus glomerantque superbos, Dum cupiunt nostri Martis servire lupatis. Hæcine sed pietas? heu dira piacula, primus *Neustrius* *Henricus* situs hic, inglorius urna Nunc jacet ejectus, tumulum novus advena querit Frustra; nam regi tenues invidit arenas Auri sacra fames, Regum metuenda sepulchris.

Quingentis vix à *Redingo* passibus, inter florentissima prata *Cunetio* *Tamisi* consociatur, qui jam latior in *Septentriones* spaciatur per *Sunning* viculum, quem mireris octo *Episcopis*, qui huic, & *Wiltoniensi* agro præfuerunt, fuisse sedem, (hoc tamen nostræ produnt historiæ) quæ postea ab *Hermano Shirburnam*, & tandem *Sarisburiam* translata, ad quam etiamnum locus iste pertinet: unde parum abest *Laurentii*

Sunning.

VVal-